

Ole Palmesen Kjella og sioux-opprøret i Minnesota

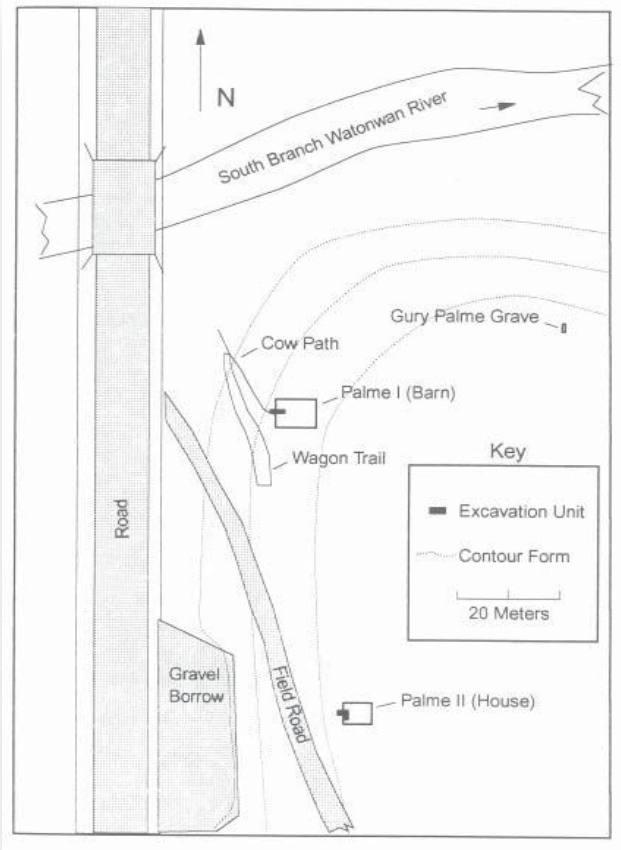
OLE PALMESEN ble født i 1825 på Kjella under Vikar, og foreldrene var PALME OLSEN KJELLA og RØNNAUG HELGESDATTER. Han giftet seg i 1851 med GURI IVERS DATTER. Foreldrene til Ole emigrerte i 1852 til Amerika sammen med de tre yngste barna, Helge, Sidsel og Guri. To år senere kom også Ole og Guri etter sammen med barna Rønnaug og Iver. Etter at de slo seg ned i Amerika finnes mange kilder som forteller om denne familien. Jeg har satt sammen en historie ved hjelp av alle disse kildene. Det spriker litt i faktaopplysningene, men ikke mer enn at det er forsvarlig å lage en historie om deres liv i Minnesota. Da familien ankom Amerika, tok de etternavnet Palme. Ole og hans familie kom først til Rock County i Wisconsin.

Av Nils Elsrud

Sommeren 1856 dro en gruppe med nordmenn samt mange av Oles familie fra Rock Prairie, Wisconsin, til Long Lake Township i den sentrale delen av Watonwan County, Minnesota. En gang mellom 1858 og 1860 flyttet Ole og familien etter til Watonwan County. Stedet de slo seg ned på ligger i Long Lake Township langs Watonwan River. Denne eiendommen består av to store landområder lokalisert på hver side av elva. Begge landområdene har skråbakke ned mot elva. Big Sioux-Mendota vei gikk også langs landeiendommen til Ole. Det at han valgte seg ut parseller på begge sidene av elva, var strategisk for å sikre at de hadde tilgang til friskt vann og tømmer som lå på bunnen. Bunnstokker som i mange år hadde ligget i elva var en stor ressurs for nybyggerne når de kom til det forfjettede land. Elva ble også benyttet som transportvei.

1860-tellingen viser at den 30 år gamle Ole Palme og hans hustru Guri bodde i nærheten av det som nå kalles Madelia i Minnesota. Skattemønstre viser at de eide to stykker 10-acre parseller. Oles yrke i folketellingen var gårdbruker, og familien drev med korndyrking (hvete), fiske og jakt.

Denne skissen finnes i Donald W. Limebaughs rapport Digging into a Dugout House (etter Broste)

Ole Palme ble drept av sioux-indianere en dag han var ute for å fiske. Kildene sier litt forskjellig om årstallet, noen sier 1862 mens andre har 1863. Det rette er nok 1863 fordi Guri døde i 1861 og ble begravd på deres egen eiendom. Vi vet også at indianeroppøret startet i august 1862. Ole giftet seg igjen i juni 1862 med MARIA ANDERS DATTER, som var innbygger av Filmore County, Minnesota. Jeg kjenner ikke noe mer til henne, men navnet tilsier vel at hun var av norsk eller nordisk herkomst. Ole døde under dramatiske omstendigheter da siouxene i 1862 og 1863 gjorde opprør mot de hvite nybyggerne og de indianerne som hadde valgt å bli bønder og "gå over" til de hvite.

Opprøret kom i stand fordi indianerne hadde krav på erstatning av penger og mat de skulle

få utbetalt, da de var blitt drevet vekk fra sine jaktmarker. Ingen ting ble utbetalt, og regjerings utnevnte holdt igjen erstatningen. Indianerne følte seg naturlig nok bedratt av regjeringens fullmektig og av sine egne agenter.

Det var stor hungersnød blant indianerne på denne tiden. De var et stolt folk og ønsket seg tilbake til at de kunne brødfø seg selv uten hjelp fra de hvite inntrengerne. De ville ut på prærien og jakte bøfler.

Noen av de norske gårdbrukerne som hadde innvandret og bosatt seg i Rock Creek, Mitchell County, Iowa, dro i 1857 til Watonwan County, Minnesota. Blant disse var farmeren Ole Nilsen Viker d. e. (1830-1910) fra Ådal og hans hustru Margit Nubsdatter Onsgård (1818-1894), født på Nes i Hallingdal. Ole Viker og hustru emigrerte fra Ådal til Amerika i 1850. Han var en storvokst mann, og fikk snart tilnavnet ”store Ola”.

Indianerne angriper

Historien om angrepet fra indianerne er blant annet skildret av Lorraine Hanson Haugstad og Ole Vikers oldebarn, Harold Lunde. Den er også beskrevet i flere av kildene som er nevnt bak i denne historien.

Under angrepet i 1863 var det to ådølinger som ble myrdet av indianerne, Ole Palme og Gudbrand Palmeson. De var ikke i nær slekt. Gudbrand var født i 1827 på Semmeneie.

De første nybyggerne i Watonwan levde nær indianere. Ole Viker delte en gang sitt siste brød med en sioux som sultet. Indianeren glemte ikke dette, og Ole Viker fikk en sann venn i ham. Tidlig på sommeren 1863 planla indianerne en massakre på de hvite nybyggerne. Den vennligsinnede siouxen advarte Ole og ba ham flykte, da det var planlagt å massakrere alle nybyggerne i Watonwan settlement. Ole tok advarselen på alvor, og formante alle nybyggerne å dra vekk.

De første årene fra 1856/1857, da nordmennene slo seg ned i dette området av Minnesota, gikk det galt med avlingene som følge av heftige regnskyl, gresshoppesvermer og svære flokker av svarttrost. Akkurat i 1863 så det lovende ut med avlingene. Ole Viker husket disse dramatiske dagene vel i sin alderdom. Da de hadde pakket vognene og skulle dra, var det to nybyggere som ikke ønsket å forlate området siden avlingene endelig var så gode. Disse to var Ole Palme og Gudbrand Palmeson.

Ole Viker fortalte dem hva sioux-indianeren hadde sagt, men de mente at «*antagelig er mosquitos og svarttrost ikke verre enn Indianerne*». Svarttrosten hadde ødelagt avlingene de to foregående årene. Ole Viker valgte å ta indianerens advarsel på alvor og dra fra området. Han kom til Fillmore County, senere til Freeborn County.

Det ble sendt mange soldater til området, og satt opp en forsvarsmur av stokker som dannet et fort på Ole Jørgensens eiendom. Soldatene var postert ut på flere steder slik at nybyggerne som hadde valgt å bli hadde begynt å føle seg sikre.

Selv med soldatenes tilstedeværelse valgte indianerne å angripe nybyggerne, og dette skjedde ikke lenge etter at Ole Viker dro. Samme år (1863) gjorde indianerne et massivt angrep på Long Lake, der de drepte fem personer og såret mange. Blant de drepte var Ole Palme, som sammen med Gabriel Ellingsen fra Stavanger hadde dratt til Mink Lake for å fiske. På veien tilbake, i nærheten av Kansas Lake ble de overrasket av indianerne og massakrert. Soldatene som ble sendt ut for å lete etter dem fant Oles hode satt på en stake, mens Gabriel var støttet opp på en bue-lignende måte. Soldatene sørget for å begrave dem før de dro videre.

Drapet på den andre ådølingen skjedde i nærheten av Long Lake, der Gudbrand Palmeson ble drept i det samme angrepet. Gudbrand hadde hatt med seg en høyfork (lysterredskap) som lyster til å fiske med. Han ble skutt to ganger i brystet. Da han ble funnet, hadde han høyforken gjennom mageregionen, og halsen var overskåret.

Hjemme på farmen satt Anne Olsdatter, Gudbrands hustru, og så at en av oksene deres kom løpende hjem med en indianerpil hengende i huden. På denne måten ble familien advart, og Anne rømte da med sine tre barn. De krabbet gjennom buskaset for å gjemme seg for indianerne. De så indianerne, men ble antagelig ikke sett selv. Til vadestedet ved elva kom Anne med en unge på ryggen og en under hver arm, og balanserte over på et vindfall. Selv om indianerne så dem, lot de familien rømme inn til fortet som var bygd opp.

Omtrent samtidig kom Ole Palmes barn Petra, Taar og den fire år gamle Inga gråtende til Lars Halvorsen Langemyren og varslet om hva indianerne hadde gjort. Lars dro ned for å hente hestene, men dem hadde indianerne tatt. Han tok sammen med sin familie og Maria

Andersdatter, Ole Palmes hustru med lille Ashle i armene og de andre barna, bena fatt, og kom til det samme fortet som Anne Olsdatter hadde rømt til. Underveis hadde de passert flere indianere som lot dem gå uten å skade dem. Mange av nybyggerhjemmene var da blitt nedbrent av indianerne.

Straks beskjeden om indianeroppøret nådde det militære hovedkvarteret i Mankato, ble det sendt ut soldater. Blant disse var det mange nordmenn som hadde vervet seg. Verken fot-soldater eller kavaleri hadde noen sjanse til å ta igjen indianerne som hadde angrepet nybyggerne i Watonwan-dalen. Ifølge en av de norske soldatene, sogningen Peder E. Fladland, dro de ut fra fortet 17. april 1863.

I 1878 fikk etterkommerne til Ole Palme et 160-acre landområde som erstattet det de femten år tidligere hadde mistet i indianerangrepet.

Barn av Ole Palme og Guri Iversdatter

1. *Rønnaug Olsdatter*, født 2. april 1851 på Holteeie, mest sannsynlig i Auren og døpt 29. mai i Viker kirke. Emigrerte 19. april 1854 sammen med foreldrene.
2. *Iver Olsen*, født 5. november 1853 i Sandvika under Viker og døpt 21. november i Viker kirke. Hjemmedøpt av Erik Nilsen. Emigrerte 19. april 1854 sammen med foreldrene.
3. *Taar Olsen*, født i Amerika.
4. *Petera Olsdatter*, født i Amerika.
5. *Inga Olsdatter*, født i Amerika.

Gudbrand Palmesons familie

Den andre ådølingen som på forsommeren 1863 ble myrdet av indianere i Watonwan County var Gudbrand Palmeson. Han ble født utenfor ekteskap i Ådalen 9. september 1827, sønn av PALME GUDBRANDSEN TANGEN (1797-1882) av Lunde-slekten i Ådalen og piken KIRSTI AMUNDSDATTER HØGHAUG (Skagneseie), født 1791.

Gudbrand ble 15. oktober 1854 gift i Viker kirke med ANNE OLSDATTER, født 23. februar 1829 (datter av ungkar OLE ANDERSEN PERSOKRUD og pike ELISABETH ERIKSDATTER). Moren var søster til den i Ådalen kjente ÅSTE OLSDATTER, som jeg skal kom-

Barn av Ole Palme og Maria Andersdatter

6. *Ashle Olsen*, født ca 1862 i Amerika.

Jordkjeller skissen er fra Noble 1981:15

Broste har skrevet et historisk kompendium om jordkjellere bygd som torvhus i Minnesota. Her beskrives Ole Palmes jordkjeller som et torvhus hvor leggingen av torvblokk ble gjort på et jevnt underlag. De fleste av nybyggerne i Minnesota startet bare med å bygge en jordkjeller med torvblokker eller en jordkjeller nedsenket i bakken.

Dette var en hurtig måte å komme i ly av vær og vind og beskytte seg mot vinterkulda inntil man fikk nok tømmer til å sette opp en bygning. Fordelen med en slik jordkjeller er at den er varm om vinteren og kald om sommeren. Etter det som står i avhandlingen, flyttet Ole Palme og hans familie inn i en slik enkel jordkjeller bygd av torvblokker da de ankom Watonwan County. Det ble snart bygd opp et hus av treverk på farmen.

me tilbake til i en senere artikkel. Palme og Anne meldte utvandring til Amerika 21. mars 1857.

Gudbrand og Anne hadde tre barn:

- a) Palme Gudbrandsen Øen, født 29. september 1855 på Neseie.

De må ha fått ytterligere to barn etter ankomsten til Amerika, da Anne ved indianerangrepet sies å rømme med sine tre barn.

Fakta om Sitting Bull

Høvdingen SITTING BULL (1837-1890) var en elsket medisinnmann og høvding blant siouxene. Han ble født omkring 1837 i det som nå er Nord-Dakota, som sønn av sioux-høvdingen JUMPING BULL. Han fikk betydelig innflytelse blant rastløse og misfornøyde indianere. Under borgerkrigen organiserte han angrep mot hvite nybyggere i Iowa og Minnesota. Selv om han flere ganger hadde sagt seg villig til fred, gikk han ofte til angrep på hvite som hadde overtatt tradisjonelle territorier i sioux-områder. Han nektet i 1876 å dra tilbake til reservatet, noe som førte til kampene hvor general GEORGE ARMSTRONG CUSTER og hans 7. kavaleri ble utslettet i slaget ved Little Big Horn, også kjent som "Custer's Last Stand". I frykt for gjengjeldelse flyktet Sitting Bull til Canada. Han vendte i 1881 tilbake til USA, og etter 1883 bodde han i Standing Rock Agency. Ved en traktat i 1889 ble siouxenes territorium redusert. Vanskeligheter i arbeidet med dette, og den religiøse spenningen i forbindelse med Ghost Dance Craze, førte i 1890 til et utbrudd. Rykter om en kommende indiansk Messias som skulle beseire den hvite, og indianernes misnøye ved disponeringen av deres territorium, skapte i 1889-90 så stor uro at den amerikanske hæren som en forhåndsregel bestemte seg for å arrestere Sitting Bull. Han skulle arresteres 15. desember 1890 ved Standing Rock Agency. Selv forsøkte han ikke å gjøre motstand, men noen av hans tilhengere kom til for å støtte ham. Da han kom ut av huset sitt, hadde en stor gruppe av hans tilhengere samlet seg. En av tilhengerne, CATCH THE BEAR, skjøt med pistolen sin. Sitting Bull ble deretter skutt og drept av politiet.

Kilder til historien om Ole Palmesen

Ønsker en å lese mer om denne krigen der så mange nordmenn kjempet mot indianerne, anbefales Karl Jakob Skarsteins bok *Krigen mot siouxene, Nordmenn mot indianere 1862-63* (utgitt i 2005 på Spartacus Forlag). Han har samlet en mengde bakgrunnsstoff både om indianerne og de norske nybyggerne.

- I 1916 ble det utgitt et tobindsverk om Minnesota: *Their People, Industries and Institutions* av John A. Brown.
- O. S. Johnson har i *Utvandringshistorie fra Ringeriksbygdene* skildret deler av dette.
- Donald W. Limebaughs rapport *Digging into a Dugout House* ligger ute på nettet. I kapitlet *Historical, Archaeological, and Architectural Context* er huset til Ole Palme og hans familie beskrevet.
- Lorraine Hanson Haugstad og Ole Vikers oldebarn, Harold Lunde, har gitt opplysninger om familien til Ole Viker, og har også omtalt også Ole Palmesen.
- Lisa Harbo, oldebarnet til Ole Palmesens søster Sidsel Palmesdatter, har også gitt opplysninger.
- Kirkebøker

Flere av oversettelsene fra de engelske bøkene er gjort av Stine Marie Elsrud.

Ole Palmesen (Palme) – forfedre med familier.

Ole Palmesens foreldre var Palme Olsen Kjella, født 1803 på Strandeeie i Ådal og hjemmedøpt 15. oktober. Han giftet seg i Vikar kirke 23. oktober 1825 med Rønnaug Helgesdatter, født 1799 i Leirfallet i Lunder, døpt 2. juni i Lunder kirke. Rønnaug var hjemme hos foreldrene ved folketellingen i 1801. Etter at Palme og Rønnaug giftet seg, bosatte de seg på Elsrudeie, og var fra 1829 til 1852 på Vikereie, mest sannsynlig i Kjella. De kan først ha bodd i Helgestuen før de flyttet inn i Kjella. De har bosted på Strandeeie i 1852, når de melder utflytting, de har sannsynligvis bodd der kun noen uker.

Kjella, husmannsplass under Vikar gård.

I følge Gudbrand Vikar så er Kjella i dag et lite jordstykke som ligger like ved Helgestuen i Vikar. Nå er det ingen bebyggelse der men vi vet med sikkerhet at på midten av 1800 tallet var plassen bosatt. Kirkesanger og lærer Erik Nilsen Vikar (1799-1878) av Ådalsslekt men født i Steenseie i Hole bodde der sammen med kona Kari Christensdatter f. 1820 i Askeie sammen med 7 barn hvorav de 5 yngste er født i Kjella. Familien kom nok til plassen ca. 1852 når Palme Olsen og Rønnaug Helgesdatter emigrerer til USA. Erik ble ansatt som kirkesanger i 1851, plassen Kjella ligger ca. 15 minutters gange fra Vikar kirke. Det er sparsommelig med opplysninger om plassen, den dukker opp i 1849 når Palme Olsen Kjella er fadder til Anne Halvordsdatter Gundbjørud-eie. Palme Olsen med familie kan ha bodd der lenger, for han kalles Vikereie fra 1829. Kjella er nevnt flere ganger mellom 1850 og 1870. Blant annet i folketellingen 1865 hvor Erik Nilsen og familie bor der, da er eiendommen merket som "Plads under Vikar gård".. Ved folketellingen i 1875 er plassen borte igjen og familien til Erik Nilsen har nå flyttet til Norderhov. De flyttet engang mellom 1872 og 1875. Plassen er ikke nevnt i kjente kilder etter 1875, men vi vet at den har vært der hele tiden, sannsynligvis uten bosetning og drevet av eierfolket på Vikar gård.

Barn til Palme og Rønnaug:

- a) OLE PALMESEN KJELLA, født 24. juni 1825 på Elsrudeie.
- b) HELGE PALMESEN, født 23. mars 1829 på Vikereie og døpt 24. mai i Vikar kirke. Han døde nok som barn en gang mellom 1829 og 1831.
- c) KIRSTI PALMESDATTER, født 18. september 1830 på Vikereie og døpt 17. oktober i Vikar kirke.
- d) HELGE PALMESEN KJELLA, født 21. desember 1831 på Vikereie og døpt 25. mars i Vikar kirke. Emigrerte sammen med foreldrene 3. mai 1852.
- e) SIDSEL PALMESDATTER KJELLA, født 1. mars 1835 på Vikereie og døpt 17. mai 1835 i Vikar kirke. Emigrerte sammen med foreldrene. Hun ble gift med JENS PAULSON HARBO. Jeg har fått mange opplysninger i denne fortellingen fra deres oldebarn, Lisa Harbo.
- f) GURI PALMESDATTER KJELLA, født 15. mai 1840 på Vikereie og døpt 2. august i Vikar kirke. Emigrerte sammen med foreldrene.

Faren til Palme Olsen Kjella var OLE GUNVALDSEN JEMTRUD, født 1767 i Krøds-herad. Han giftet seg første gang 10. februar 1798 i Vikar kirke med SISSEL TOLLEFS-DATTER STORVIKEN. Ved giftermålet er det innført i kirkeboken at han giftet seg med KARI HARALDSDATTER GRAFF, men dette er feil. Hun ble gift i 1797 med Lars Guttormsen Solum. Sissel ble døpt 29. juni 1765 i Flå i Hallingdal. Sissel døde 26. september 1815 på Jemtrud og ble gravlagt 2. oktober i Vikar kirke. Ole overtok bruken av Jemtrud etter faren, og familien bodde der. Da Sissel døde, giftet Ole seg igjen året etter, 24. mars 1816 i Vikar kirke med GUDBJØRG AMUNDSDATTER HØGHAUG, født på Høgghaug, Skagnes og døpt 19. oktober 1783 i Vikar kirke. Ole døde 23. august 1839 på Jemtrud og ble gravlagt 30. august i Vikar kirke. Gudbjørg døde 3. mai 1849 på Strandeeie og ble gravlagt 12. mai i Vikar kirke.

Ole Gunvaldsen og Sissel Tollefsdatters barn:

- a) GUNVALD OLSEN JEMTRUD, født på Jemtrud og døpt 10. juni 1799 i Vikar kirke. Han fikk ei datter med BERIT LARSDATTER MYRA. Emigrerte til Amerika.
- b) TOLLEF OLSEN KVERNBRÅTEN, født 1801 på Jemtrud. Han giftet seg 23. februar 1828 i Vikar kirke med RAGNHILD

TOMASDATTER. De bodde først på Strande-
eie, men flyttet snart til Kvernbråten under
Elsrud nordre. Ni barn. Tollef var fra 1829 til
sin død 1. juni 1869 husmann i Kvernbråten
under Elsrud. Han ble gravlagt 10. juni i Viker
kirke.

- c) GURI OLSDATTER, født på Jemtrud og døpt
17. oktober 1802 i Viker kirke. Døde som barn
i 1810 på Strandeie, og ble gravlagt i juni i
Viker kirke.
- d) PALME OLSEN KJELLA.
Se over.
- e) OLE OLSEN d.e., født på Jemtrud og døpt 25.
august 1805 i Viker kirke. Som søsteren døde
han på Strandeie og ble gravlagt i juni 1810 i
Viker kirke.
- f) OLE OLSEN, født på Jemtrud og døpt 19.
mars 1808 i Viker kirke. Døde i februar 1809
på Strandeie.
- g) PEDER OLSEN, født på Jemtrud og døpt 19.
mars 1808 i Viker kirke. Han døde i februar
1809 på Strandeie.

Ole Gunvaldsen og Gudbjørg Amunds- datters barn:

- h) SIDSEL OLSDATTER JEMTRUD, født 26.
september 1816 på Jemtrud og døpt 26. oktober
i Viker kirke. Konfirmert 16. september 1832 i
Viker kirke. Hun giftet seg 13. februar 1842 i
Viker kirke med OLE OLSEN D. Y.
JUVBRÅTEN. Familien bodde først på
Strandeie, men flyttet senest i 1847 til
Skollerud under Ringerud der de bodde resten
av sin levetid. Ole Olsen døde 14. juli 1882, og
ble gravlagt 22. juli i Viker kirke. Sidsel døde
plutselig 16. november 1885 på gårdstunet på
Skollerud, og ble gravlagt 28. november i
Viker kirke. Seks barn.
- i) OLE OLSEN JEMTRUD, født 20. september
1819 på Jemtrud og døpt 17. oktober i Viker
kirke. Konfirmert 21. august 1836 i Viker
kirke. Ole var husmann med jord, og jobbet
også som tømmerkjører. Han overtok bruken
av Jemtrud etter faren. Ole giftet seg 30. mars
1842 i Viker kirke med BERTHE
LARSDATTER ODDERDALEN, og familien
bodde i Jemtrud fra da og ut levetiden. Berthe
var født 12. mars 1817 på Skollerudeie og døpt

12. juni. Ole døde 23. april 1892 på Jemtrud av
gulsott, og ble gravlagt 9. mai i Viker kirke.
Berthe hadde astma og døde 6. november 1901
av det. Hun ble gravlagt 16. november i Viker
kirke. Syv barn.

- j) KIRSTI OLSDATTER JEMTRUD, født 8.
november 1826 på Jemtrud og døpt 21. januar
1827 i Viker kirke. Hun giftet seg 5. august
1851 i Norderhov kirke med PEDER
ELLINGSEN RINGERUD, født 10. august
1822 på Ringerudeie og døpt 26. oktober i
Viker kirke. Familien bodde på Gundbjørudeie
frem til 1856, da de flyttet til Ringelien under
Ringerud. Ved folketellingen i 1865 var de
fremdeles i Ringelien, og i 1875 på Brubråten,
Tosseviken. Kirsti døde 11. mai 1880 på
Strandeie av difteri og ble gravlagt 20. mai i
Viker kirke. Peder døde av kreft 23. april 1898
i Fjøslikeie og ble gravlagt 30. april i Viker
kirke. Ni barn.

Faren til Rønnaug Helgesdatter var HELGE
ASLESEN, født ca. 1769 i Norderhov. Han gif-
tet seg 3. januar 1790 i Lunder kirke med
KIRSTI GUULSDATTER, født ca. 1762 i Nor-
derhov. De bodde på Leirfallet i Lunder, der
Kirsti også døde og ble gravlagt 3. oktober
1813 i Lunder kirke.

Barn av Helge og Kirsti:

- a) ASLE HELGESEN, født ca. 1790 i Leirfallet,
død 12. januar 1848 på Vikereie. Hans alder er
oppgitt til 63 år i klokkeboken og 60 år i
ministerialboken. Han ble gravlagt 29. januar i
Viker kirke.
- b) MARTA HELGESDATTER, født 1792 i Leir-
fallet, der hun også var ved folketellingen i
1801.
- c) INGEBORG HELGESDATTER, født 1794 i
Leirfallet og døpt 15. oktober i Lunder kirke.
- d) HELGE HELGESEN, født 1796 i Leirfallet og
døpt 29. januar 1797 i Lunder kirke.
- e) RØNNAUG HELGESDATTER
Se over.
- f) CHRISTEN HELGESEN, født 1802 i Leir-
fallet og døpt 12. januar 1803 i Lunder kirke.
- g) pikebarn, dødfødt 27. juni 1807 i Leirfallet.

Guri Iversdatter - forfedre med familier

Foreldrene til Guri var IVER OLSEN GRAVLI-
MOEN, født på Gravlimoen og døpt 28. januar
1807 i Viker kirke. Iver giftet seg 17. januar
1830 i Viker kirke med INGER ASLAKS-

DATTER BUNDE, født september 1805 i Vang
i Valdres.

Iver var husmann på forskjellige steder i
Ådal. I 1830 bodde familien på Hælseie, i 1834
på Strandeie, og i tidsrommet 1835-44 på

Haugerudeie før de i 1848-65 var på Auren, Holteeie.

Barn av Iver og Inger:

- a) GURI IVERSDATTER
Se ovenfor.
- b) MARI IVERSDATTER, født 28. mai 1834 på Strandeeie, hjemmedøpt og død samme dag. Gravlagt 16. juni 1834 i Viker kirke.
- c) OLE IVERSEN, født 8. desember 1835 på Haugerudeie og døpt 7. februar 1836 i Viker kirke. Emigrerte 22. april 1855.
- d) ANDREAS IVERSEN, født 10. januar 1840 på Haugerudeie og døpt 15. mars i Viker kirke.
- e) IVER IVERSEN, født 5. januar 1844 på Haugerudeie og døpt 4. april i Viker kirke. Ved folketellingen i 1865 var han tjenestekar på Stein i Hole. Han døde 7. september 1869 på Botsfengslet i Kristiania av tæring, og ble gravlagt i Oslo.
- f) MARTIN IVERSEN, født 16. februar 1848 på Holteeie og døpt 28. mai i Viker kirke. Ved folketellingen i 1865 var han hjemme i Auren på Nes.
- g) INGER TORINE IVERSDATTER, født 27. mai 1852 på Holteeie og døpt 16. juni i Viker kirke. Hun giftet seg 1. mars 1875 i Nes kirke med SIMEN NUBSEN HØGFOSS, født 21. april 1843 på Elsrudeie og døpt 18. juni i Viker kirke. Familien bodde ved folketellingen i 1875 på Nesmoeneie. De flyttet antagelig i løpet av 1875 til Høgfoss. Inger døde 24. januar 1878 på Holteeie, og ble gravlagt 2. februar i Nes kirke.

Foreldrene til Iver Olsen Gravlimoen var OLE IVERSEN GRAVLIMOEN, født på Gravli og døpt 9. mars 1776 i Viker kirke. Ole ble gift 1805 i Viker kirke med TURID IVERSDATTER SØRLI, født 1781 på Sørli under Li i Hedalen. De bodde flere steder i Ådalen: i 1807 på Gravlimoen, i 1811 på Hølgeie, i 1815 i Fjøslikeie, i 1817 på Neseie, i 1820 på Hølgeie, i tidsrommet 1823-43 på Gravlimoeie.

Ole eide det meste av Gravlimoen fra 1799 til 1802. I hans eiertid ble grensene mellom Gravlimoen og Gravli gått opp. Delekontrakten var datert 26. juli 1799 og tinglyst 3. mars 1800. Senere bodde familien på Gravlimoen i noen år. Ole døde 18. oktober 1843 på Gravlikeie, og ble gravlagt 26. oktober i Viker kirke. Turid døde 8. november 1863 på Øen.

Barn av Ole og Turid:

- a) IVER OLSEN, GRAVLIMOEN, se over
- b) INGRID OLSDATTER, født på Hølgeie og døpt 16. februar 1811 i Viker kirke. Død 13. august 1814 i Hølgeie og gravlagt 18. august i Viker kirke.
- c) MARGIT OLSDATTER, født 1814 i Fjøslikeie. Død 18. juni 1817 i Fjøslikeie og gravlagt 23. juni i Viker kirke.
- d) GUDBRAND OLSEN GRAVLIMOEN, født 4. desember 1815 i Fjøslikeie og døpt 13. januar 1816 i Viker kirke. Han giftet seg 14. oktober 1844 i Hedalen kirke med KARI OLSDATTER DIKENE, født 1815 på Dikene i Hedalen. De var husmannsfolk på Flekkerud hele livet i barnløst forhold. Gudbrand døde 3. november 1888 på Flekkerud, og ble gravlagt 14. november i Viker kirke. Kari døde 13. august 1900, og ble gravlagt 16. august i Viker kirke.
- e) OLE OLSEN, født 12. mars 1817 på Neseie og døpt 12. juni i Viker kirke. Han døde 29. mai 1818 på Neseie, og ble gravlagt 8. juni i Viker kirke.
- f) OLE OLSEN GRAVLIEIE, født 14. juli 1820 på Hølgeie og døpt 23. juli i Viker kirke. Konfirmert 1. oktober 1837 i Haug kirke. Han giftet seg 10. september 1841 i Viker kirke med GURI ERIKSDATTER VIKER, født 2. april 1816 på Vikereie og døpt 16. september i Viker kirke. I 1837 var Ole tjenestegutt på Somdalen. I 1841 var han bosatt på Strande, og i 1844 husmann på Strandeeie. Familien var bosatt mange steder i Ådal: 1841-44 på Strandeeie, i 1846 på Gravlikeie, i 1849 på Sandvikeie, og 1852-54 på Somdalseie. Ole døde 3. mars 1854 på Somdalseie, og ble gravlagt 15. mars i Viker kirke.
- g) IVER OLSEN GRAVLIMOEN, født 16. august 1823 på Gravlimoeie og døpt 7. september i Viker kirke. Gift 31. desember 1851 i Nordehov kirke med KJERSTI GUDBRANDSDATTER MYRA, født 1825 i Sør-Aurdal og død 14. mars 1867 på Vikereie. De bodde mange steder i Ådal: 1846 på Haugerudeie, 1852 på Somdalseie, 1854-57 på Olsvikeneie, 1859-61 på Gundbjørudeie, og senere på Vikereie. Iver døde 18. januar 1864 på Vikereie, og ble gravlagt 30. januar i Viker kirke.